■ سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۸۰۷۵ ■ یکشنبه ■ ۲۰ آذر ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول: محمدحسن روزی‌طلب
جانشین مدیر مسئول و سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۱/۵۸ | اذان مغرب ۱۷/۱۱ | نیمه شب شرعی ۲۳/۱۳ | اذان صبح فردا ۵/۳۵ | طلوع آفتاب فردا ۷/۰۵

سخن روز

حضرت مهدی (عج):
برای تعجیل در ظهور من زیاد دعا کنید که خود فَرَج و نجات شما است.
(کمال‌الدین، ج ۲، ص ۴۸۵)

**زمانی که بخواهید وصیتنامه بنویسید
متوجه خواهید شد تنها کسی
که از دارایی‌تان سهمی ندارد،
خودتان هستید! پس تا می‌توانید از زندگی‌تان
لذت ببرید!**

«لئو تولستوی»

تاریخ‌شناسی ما برای ساخت مستند ضعیف است

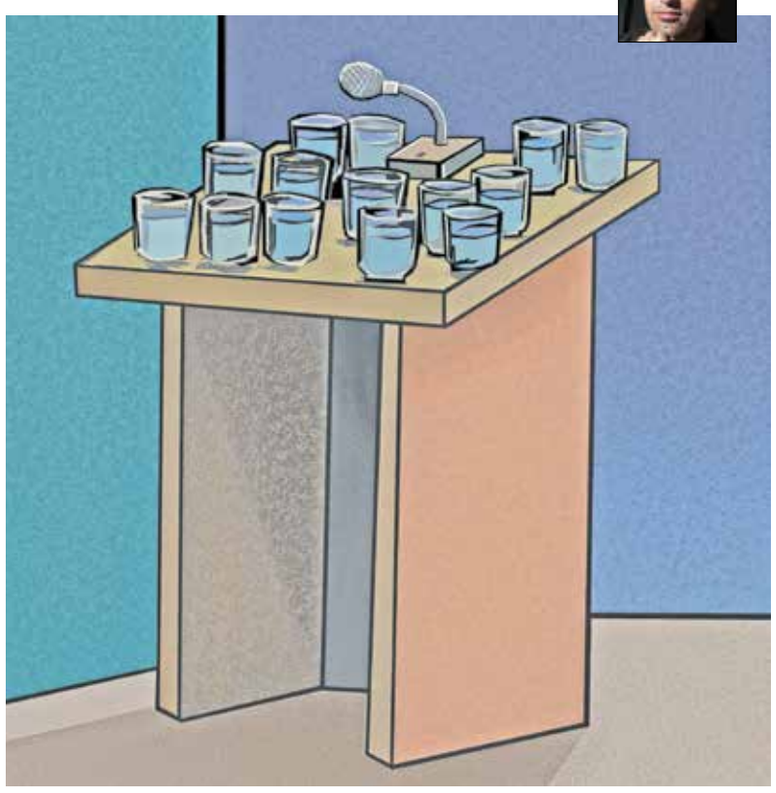
مصطفی رزاق کریمی: ما مستندسازان خوبی در این کشور داریم، اما مستندهای پرتره خیلی خوبی نداریم، چرا که تاریخ‌شناسی ما ضعیف است. به نظرم مستندسازان ما باید بیشتر سراغ افرادی بروند که در دوره‌های مختلف تاریخی زندگی کرده اند و آنان را به نسل جوان معرفی کنند. تأکید من انتقال مفاهیم از نسل سوم به نسل سوم است. من نه دنبال فیلم‌های اجتماعی‌ام، نه دنبال فیلم‌های اقتصادی و سیاسی ام.من فقط متمرکز بر مستند پرتره‌ام. فراموش نکنید که ساخت مستند پرتره، ویکی‌پدیانویسی نیست. بگذارید یک مثال برای شما بزنم: پژوهش با اندازه‌گیری فرق دارد، کسی که ابعاد کوه دماوند را جست‌وجو می‌کند پژوهشگر نیست، صرفاً کسی است که اندازه‌گیری می‌کند، پژوهشگر کسی است که در دل این کوه می‌رود و یک سنگ می‌آورد. امیدوارم مسئولان بیشتر از سینمای مستند حمایت کنند؛ در ارزیابی مالی فیلم‌ها دقت کنند. منظورم این نیست که به هر فیلمی پول زیاد بدهند، اما وقتی فیلمی پژوهش دارد باید به آن بیشتر توجه کرد. این فیلم‌ها سرمایه‌گذاری برای آینده است.

بخشی از صحبت‌های این کارگردان و فیلمنامه‌نویس با تسنیم

نـــگاره
حمید صوفی

هشدارهایی برای بحران آب

آینده برای آینده

یادداشت

محسن طاهری دمنه
آینده‌پژوه

آینده‌پژوهی، آینده‌نگری، آینده‌شناسی، پیش‌بینی، پیش‌نگری و... در مرکز همه این واژه‌ها کلمه آینده وجود دارد و شاید به نوعی بتوان گفت تمام این واژگان که تا حدی با یکدیگر تعارف دارند، نشأت گرفته از آینده‌اند. برای همین این ادعا را دارند که به شیوه بهتری آینده را ترسیم می‌کنند یا آن را می‌بینند. جدای از اینکه کدام یک از اینها درست می‌گویند و فارغ از رتبه‌بندی، مسأله‌ای که مهم است و ضرورت آینده‌پژوهی را مشخص می‌کند، مسأله‌مند شدن آینده است. باید از خود بپرسیم که چرا باید آینده مرکز توجه مردم قرار بگیرد که با واژه‌ها، جملات و ادعاهای مختلف به آن بپردازند؟ اهمیت آن در چیست؟ چرا مادرها دغدغه آینده فرزندشان یا کشوردارها دغدغه آینده کشورشان را دارند؟ این دغدغه‌ها حتی در سنین پایین نیز مشاهده می‌شود. قسمتی از اقدامات امروز ما، تصورهای ما، رویدادهایی که رخ می‌دهد و قسمتی روندها و قسمتی که در هیچ‌کدام از این چهار مورد نمی‌گنجد که من آن را آینده برای آینده نام‌گذاری کرده‌ام، ناشناخته‌تر از گذشته شده است. طبیعی است که وقتی ما با موجودی روبه‌رو هستیم که روزبه‌روز رمزآمیزتر می‌شود و ما برای رمزگشایی آن، آدم‌های بیشتری را استخدام می‌کنیم، تلاش بیشتری برای شناختش می‌کنیم، انسان‌های مختلفی را بررسی می‌کنیم تا ریسمانی را پیدا کنیم تا بواسطه آن، موجود ناشناخته آینده را بیشتر بشناسیم. نکته دیگر اینجاست: آینده‌پژوهی جایی معنا پیدا می‌کند که بر سر شناخت آن رقابت وجود داشته باشد. امروزه آگاهی یافتن از آینده به نوعی ارزش تبدیل شده؛ پس ما، در شناخت یا پیش‌بینی قسمت‌های کلی آینده ناآگاهیم و در قسمت شناخت جزئیات آن رقابت می‌کنیم که آگاهی‌هایی را به‌دست آوریم. بعضی قسمت‌های آینده هم، قسمت‌های مرجح هستند که آینده مطلوب ما است و ما در تلاش برای ساخت آن هستیم؛ رقابت بر سر قسمت‌هایی از آینده است که بتوان آن را ساخت، همان قسمت‌های کوچک. آنچه من به آن معتقدم اینکه آینده‌نگر بودن خوب است و این جمله اتفاقاً عبارتی است که خود من همیشه از آن استفاده می‌کنم. همین است که همیشه تأکید کرده‌ام که یک آینده‌پژوه خوب بیش از پنجاه واحد مطالعه خود را به بررسی گذشته می‌پردازد و به دیگران هم می‌گوید که اگر می‌خواهید آینده‌نگر خوبی باشید باید گذشته را خوب بشناسید و از آن درس بگیرید. نوابغ فردایی وجه متمایزی از دیگران ندارند بلکه آنهایی هستند که گذشته را بخوبی درک کردند و پی برده‌اند که آینده می‌تواند چیز بسیار خوبی باشد. به‌یاد داشته باشید دیدن کامل آینده امکان‌پذیر نیست. به‌جای گشتن دنبال نوابغ فردایی باید به‌دنبال آدم‌های زیست‌پذیر فردایی باشیم. زیست‌پذیر فردایی کسی است که می‌تواند خودش را برای هرنوع آینده‌ای آماده کند.

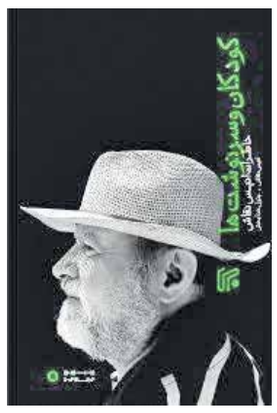
خاطرات یک مبارز کارکشته لبنانی علیه رژیم صهیونیستی

پیشنهاد

«کودکان و سرنوشت‌ها» یکی از تازه‌های انتشارات مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران است که در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته، کتابی خواندنی که در قالب خاطره‌نگاری به رشته تحریر درآمده است. نکته‌ای که از همان بدو امر درباره این نوشته خودنمایی می‌کند خودنوشت بودن خاطرات مذکور به قلم «انیس نقاش» و با ترجمه‌ای از «بتول خدابخش»، همسرش است.

آن‌طور که در مقدمه کتاب آمده، انیس نقاش شخصیت شناخته شده‌ای در جهان معاصر است. او که متولد سال ۱۹۵۱ در لبنان بود، در دوره جوانی به سازمان دانشجویی جنبش فتح پیوست و از همان سال‌ها، مبارزه با رژیم اسرائیل را آغاز کرد. این مبارز لبنانی در طول زندگی خود، عملیات‌های زیادی را علیه اسرائیل و برخی اهداف دیگر برنامه‌ریزی و اجرا کرد. از جمله اهداف دیگری که او در آن حضور داشت، برنامه‌ریزی برای ترور شاپور بختیار در فرانسه بود که به شکست انجامید.

این کتاب پیشنهاد خوبی برای افرادی است که به تاریخ سیاسی، بویژه آنچه در دایره جغرافیایی خاورمیانه گذشته علاقه‌مند هستند، چراکه انیس نقاش در این نوشته علاوه بر ذکر خاطرات دوران مختلف زندگی خود به روایت بخشی از اقدامات و عملیات‌هایی پرداخته که برخی از آنها اثرات مهمی در خاورمیانه و جهان داشته‌اند.

در این کتاب زوایای جدیدی از وقایع و رویدادهای دهه‌های گذشته خاورمیانه و مبارزات گروه‌های فلسطینی روشن می‌شود که برای مخاطبین تازگی دارد. آنچه در صفحات آغازین، حتی پیش از مقدمه خودنمایی می‌کند اینفوگرافی جالبی درباره فعالیت‌های سیاسی و وقایعی است که زندگی انیس نقاش به آنها گره خورده، «شروع قتل عام اردن»، «عملیات مونیخ»، «طرح مقاومت لبنانی»، «انقلاب اسلامی» و «سال‌های زندان» بخشی از مواردی است که در این اینفوی دو صفحه‌ای پیش روی مخاطبان قرار دارد.

ناشر آن‌طور که در مقدمه شرح داده این کتاب را در راستای رسالت تازه‌ای که برعهده گرفته منتشر کرده و انتشار چنین کتاب‌هایی را در راستای کوششی برای ترویج گفتمان انقلاب و مقاومت اسلامی عنوان کرده، هر چند که تأکید کرده برای تبیین و معرفی این گفتمان راهی طولانی در پیش است و همچنان جای خالی آثار متنوع در این زمینه خودنمایی می‌کند.

«بتول خدابخش» هم مقدمه‌ای مفصل درباره چگونگی آشنایی با همسرش «انیس نقاش» و از طرفی فعالیت‌های مشترک کاری‌شان و دوران زندگی در ایران نوشته که اطلاعاتی خواندنی را درباره این مبارز لبنانی در اختیار خواننده می‌گذارد و از طرفی او را برای مطالعه کتاب مشتاق‌تر می‌سازد.

در بخشی از کتاب می‌خوانید: «هنگام بازدید از موزه، مردی بادیه‌نشین از عشایر سینا به ما معرفی شد که با سرویس اطلاعات جنگی کار می‌کرد. او برای ما روش راه رفتن روی شن‌های صحرا را بدون اینکه ردپایی از خود به جا بگذاریم شرح داد. این برای ما مهم بود چون دشمن صهیونیستی برای حفاظت از مرزهایش، راه‌هایی از شن نرم ایجاد می‌کرد و پیوسته با ماشین‌های خاص روی اینها رد می‌شد تا صافشان کند. از این طریق اگر کسی عبور می‌کرد جای قدم‌هایش مشخص بود. دشمن دائم ماشین‌های گشت را برای بازبینی این راه‌ها می‌فرستاد.»

این خاطرات خودنوشت با آنکه در حیطه تاریخ شفاهی قرار می‌گیرد و یک به یک صفحات آن دربردارنده اطلاعاتی واقعی است اما با روایتی جذاب و شبیه به آثار داستانی نوشته شده، ویژگی بارزی که مخاطب را تا آخرین صفحه پای وقایعی که این مبارز لبنانی تشریح کرده می‌نشاند.

کودکان و سرنوشت‌ها
نویسنده: انیس نقاش
مترجم: بتول خدابخش
ناشر: انتشارات ایران

مستندساز؛ هنرمندی دردمند

یادداشت

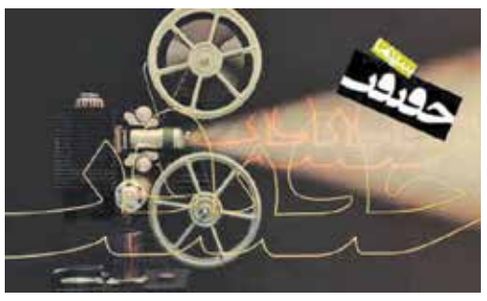

محسن اسلام‌زاده
مستندساز

دکتر علی شریعتی در بخشی از نیایش معروف خود می‌گوید «خدایا به هنرمندان ما درد عطا بفرما...» و آنجاست که واژه «هنرمند دردمند» مورد توجه قرار می‌گیرد. هنرمندانی که دغدغه اجتماع را دارند. هنرمندانی که آثارشان در خلأ شکل نگرفته و نگرانی‌ها و بیم و امید مردم در آثارشان دیده می‌شود.

یقیناً «درد» در آثار بسیاری از هنرمندان تجلی داشته؛ از عکس و رمان تا مجسمه و نقاشی... اما همواره سینمای مستند، از زمان پیدایش، یکی از پیشگامان فریاد دردهای جامعه بوده است.

کارگردانان این گونه از سینما که خود را «مستندساز» می‌نامند، همواره با ذره‌بین به دنبال مشکلات و معضلاتی هستند که در جامعه وجود دارد، ولی اغلب افراد از آن غافل هستند و رسالت آنها ایجاب می‌کند که انذار و هشدار دهند که بزودی فلان مسأله چالش‌برانگیز خواهد بود. در کشور ما، خصوصاً پس از انقلاب اسلامی، مستندسازان کارنامه‌ای درخشان در این عرصه دارند و هرچه جلوتر آمده‌ایم به لحاظ کمی و کیفی رشد داشته‌ایم و امروز، صدها مستندساز هستند که در گونه‌های مختلف به‌صورت تخصصی فیلم می‌سازند؛ از آسیب‌های اجتماعی و مسأله زنان و کودکان تا آب و خشکسالی و حیات وحش و مهاجرت و سیاست خارجی و اقتصاد و جمعیت و.... مستندسازان در حقیقت پژوهشگر- کارگردانانی هستند که آثارشان، پژوهشی مصور است؛ پژوهشی مصور که با استفاده از عناصر دراماتیک، جذاب و قابل عرضه به خواص و عوام شده است.

در سال‌های اخیر آثار فاخر مستندی ساخته شده است که علاوه بر انتقال دغدغه‌های اجتماعی، به لحاظ فرمی نیز حرف‌های بسیاری برای گفتن داشته و در جشنواره‌ها و محافل داخلی و خارجی مورد توجه و تحسین قرار گرفته‌اند. اما صد افسوس که بسیاری از مسئولان، کمتر از این نعمت بزرگ (که بسیاری از کشورها از آن محروم هستند) استفاده کرده‌اند و هشدار مستندسازان در عرصه‌های مختلف بخوبی شنیده نشده و بعضاً آنقدر بی‌توجهی شده تا کار از کار گذشته و کشور با بحران مواجه شده است. با تمام این مصایب، اما همچنان مستندسازان به دنبال آن هستند که حرف‌شان را که برگرفته از درد مردم است در فیلم‌هایشان به تصویر بکشند تا شاید به گوش شنوایی برسد و باری از دوش جامعه برداشته شود.

به مناسبت سالگرد عملیات طریق‌القدس

اعتماد به مردم رمز پیروزی‌های دوران دفاع مقدس

حماسه پایداری

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

آذرماه سال ۱۲۳۵ خورشیدی قوای انگلستان پس از گلوله باران شدید بوشهر توسط توپ‌های دورزن از روی کشتی‌های جنگی وارد بندر بوشهر شدند. هدف انگلیسی‌ها از تصرف بوشهر و اطراف آن تحت فشار قرار دادن حاکمیت وقت ایران برای تن دادن به جدایی هرات از مام میهن بود. در این زمان تنها مدافعان شهر، مردم بوشهر بودند که با دست خالی ۴۵ روز مقاومت کردند، اما سرانجام غلبه با نیروهای انگلیسی بوده و دولت وقت مجبور به صرف‌نظر کردن از حاکمیت هرات و غرب افغانستان امروزکه از زمان کوروش همواره بخشی از ایران و کانون فرهنگ و ادب ایرانیان بود، نمودند. هرات زادگاه شاه عباس اول صفوی و برای مدتی نیز ولیعهدنشین ایران و مرکز ولایت خراسان بود. افغانستان از اوایل قرن هجدهم مورد نظر انگلیسی‌ها بود، زیرا نزدیک‌ترین راه زمینی ورود و نفوذ قدرت‌های اروپایی به آسیای غربی و سایر مناطق استراتژیک جهان بود.

انگلستان با به رسمیت شناختن فوری مرزهای افغانستان که خود در لندن ترسیم کرده بود و هرات نیز در ترکیب آن قرار داشت، روابط افغانستان را با تهران قطع و به ایران اعلان جنگ داد. ایران که بر اثر مداخلات سیاسی قدرت‌های اروپایی امکان نیافته بود نیروی دریایی مؤثر و توپخانه ساحلی داشته باشد، موفق به مقابله با ناوگان جنگی انگلستان نشد و این ناوگان در ساحل بوشهر پهلو گرفته و استقرار یافت. قوای انگلیسی بعد از بوشهر متوجه خرمشهر شده و این بندر ایرانی را هم مورد حمله و تعرض قرار دادند. در همین راستا به سوی اهواز خیز برداشته و این شهر را نیز مورد تهدید نظامی قرار دادند. دولت وقت بی‌خبر از معارضات قدرت‌های اروپایی با یکدیگر و نیز نداشتن اعتماد به مردم ایران، همچنین ناآگاهی از فنون جنگ‌های تازه از ترس لشکرکشی و پیشروی سریع انگلیسی‌ها به سمت تهران، تسلیم اراده دشمن شده و طبق توافقنامه پاریس که با میانجی‌گری دولت فرانسه انجام گرفت از یکی از اصلی‌ترین بخش‌های ایران صرف‌نظر و آن را واگذارکرد! روندی که در عهدنامه‌های ننگین گلستان و ترکمنچای تکرار شد.

اما در آذرماه، ۱۲۶ سال بعد ایرانیان این بار دشمن تا بن دندان مسلحی را که از سوی ده‌ها کشور غربی مجهز شده و برای تجزیه بخش دیگری از خاک ایران به کشورمان یورش آورده بود طی یک عملیات متهورانه از گستره‌ای به وسعت ۶۰۰ کیلومترمربع حدفاصل غرب شوش و دزفول تا منطقه رملی فکه بیرون ریختند و ضمن آزادسازی شهر بستان و قریب ۸۰ روستا، شهرهای بسیاری از جمله اهواز مرکز استان خوزستان را از تیررس دشمن خارج کردند.

منطقه عملیاتی طریق‌القدس از حساسیت زیادی برخوردار بود و شهر بستان با تعداد زیادی روستا در قلب این منطقه قرار داشته و مرکز فعالیت‌های لجستیکی جبهه میانی دشمن به حساب می‌آمد. این موضوع حساسیت منطقه را بالا برده بود. از طرفی با قطع مهم‌ترین راه تدارکاتی و مواصلاتی دشمن که کلیدی برای آزادسازی تنگ چزابه به شمار می‌رفت، بیش از پیش بر اهمیت این منطقه افزوده می‌شد. این همه موجب شده بود تا دشمن با ایجاد موانع متعدد مانع از دستیابی رزمندگان ایرانی به مواضع شان شود.

اما هیچ یک از موانع پیچیده و عجیب و غریب دشمن سد راه رزمندگان ما نشده و فرزندان ایران زمین شبانه بر دشمن بعثی تاختند و آنان را تا مرزهای بین‌المللی عقب راندند.

چه چیزی موجب شد تا ایرانیان این بار بدون هراس از غریو موشک و بمباران هوایی و انبوه گلوله توپ و تانک دشمن از میان میدان‌های مین به سمت متجاوزان به خاک میهن یورش برند و بدون پروای جان خود را به نقطه مرزی برسانند. ترسیم حجم آتشی که در این عملیات بر سر رزمندگان ریخته شد در باورها نمی‌گنجد اما با وجود این رزمندگان لاغراندام و اغلب جوان ما از همه این مراحل گذشتند و خود را به پشت استحکامات دشمن رساندند. این همه نبود جز اعتماد به مردم و مشارکت دادن آنان در دفاع ملی و همدلی متقابل مردم با جبهه‌هایی که فرزندانشان در آن مشغول جنگیدن بودند.

فضای مجازی

دفاع عوامل انیمیشن لوپتو از اکران این فیلم در شرایط فعلی، جایزه تام کروز به خاطر فروش فیلم جدیدش «تاپ گان: ماوریک»، صحبت‌های کارگردان تئاتر «قصیده‌ای برای نجمه»، آثار هنری «شیلا هیکس» و افتتاح نمایشگاه گروهی عکاسی «رد پای پاییز ۲» در فرهنگسرای سرو از جمله اخبار پربازدید فرهنگ و هنر در فضای مجازی است که با هم می‌خوانیم.

■ یاد

۲۰ آذر ماه مصادف است با سالروز شهادت آیت‌الله سید عبدالحسین دستغیب شیرازی شهید محراب که شهرتش بیشتر به خاطر درس اخلاق و کتاب‌های فراوانش در این حوزه بود. او که پس از انقلاب اسلامی به امامت جمعه شیراز منصوب شد در ۲۰ آذر ماه سال ۱۳۶۰ پس از اقامه نماز جمعه در یک حمله تروریستی انتحاری توسط یکی از اعضای سازمان مجاهدین خلق مشهور به منافقین به شهادت رسید و عنوان سومین شهید محراب را به خود اختصاص داد.او در ۱۰ محرم ۱۳۳۲.ق در خانواده‌ای روحانی در شیراز به دنیا آمد. خاندان دستغیب از سادات حسینی هستند که آنها را سادات حسنی حسینی نیز گفته‌اند. پدرش محمدتقی و پدربزرگش سید هدایت‌الله از علما و مجتهدان استان فارس بودند. وی نماینده امام خمینی(ره) در استان فارس و نیز نماینده مردم فارس در مجلس خبرگان قانون اساسی هم بود. موضع اصلی شهید دستغیب پس از انقلاب اسلامی مبتنی بر تبعیت امام خمینی و همراهی با ولایت فقیه بود. او در زمان خود در موضع سخنران نماز جمعه در تبیین مبانی انقلاب اسلامی و نیز دفاع از جایگاه روحانیت و حکومت اسلامی تأثیرگذار بود و در نخستین سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی به افشاگری و مخالفت با گروه‌های مخالف جمهوری اسلامی بویژه مجاهدین خلق پرداخت و سپس جانش را در این راه داد و به فیض شهادت رسید. یادش گرامی باد.

■ سینما و سریال

عوامل انیمیشن «لوپتو» ضمن اشاره به برخی فشارها علیه این فیلم به دلیل اکران شدن در شرایط فعلی جامعه، تأکید کردند که با هدف بهتر شدن حال بچه‌ها در این شرایط از اکران فیلم خود دفاع می‌کنند. این انیمیشن به کارگردانی عباس عسکری و تهیه‌کنندگی محمدحسین صادقی اکنون در سینماهای کشور در حال اکران است.

تام کروز بابت فروش بالای فیلم جدیدش که منجر به نجات سینمای امریکا در سال ۲۰۲۲ شد، جایزه دیوید.او.سلزنیک را از انجمن تهیه‌کنندگان امریکا می‌گیرد. به گزارش مهر به نقل از ورایتی، تام کروز پس از چند دهه حضور در سینما علاوه بر بازیگری که همواره ستاره بوده، نشان داده از استعدادی ویژه برای تولید فیلم هم برخوردار است؛ به همین دلیل او از سوی انجمن تهیه‌کنندگان امریکا تجلیل می‌شود.

با توجه به فروش بالای جدیدترین فیلم کروز یعنی «تاپ گان: ماوریک» این بازیگر که تقریباً با فیلمش سینماهای امریکا را در سال ۲۰۲۲ نجات داد با جایزه دستاورد دیوید.او.سلزنیک ۲۰۲۳ از انجمن تهیه‌کنندگان امریکا تجلیل می‌شود.

■ تئاتر

کارگردان نمایش «قصیده‌ای برای نجمه» که در جشنواره تئاتر مقاومت حضور داشت با اشاره به شرایط سخت روند تولید تئاتر، تأکید کرد: «ترجیحم این است که در شرایط بهتری اجرای عمومی نمایش را انجام دهم.»

کیوان پورمحمدتقی کارگردان نمایش «قصیده‌ای برای نجمه» که در بخش مسابقه صحنه‌ای هجدهمین جشنواره تئاتر مقاومت در شهر مشهد روی صحنه رفت، درباره این اثر به مهر گفت: «نمایش «قصیده‌ای برای نجمه» نوشته کامران شهلایی است و با این نمایش از شهر اردبیل در جشنواره تئاتر مقاومت شرکت کردیم.» او درباره موضوع و بازیگران نمایش، افزود: «موضوع کلی نمایش در رابطه با آخرین قطاری است که در زمان اشغال خرمشهر، برای انتقال مردم به بیرون، شهر را ترک می‌کند. در این نمایش سیدسعید موسوی، مریم راثی رحیمی و سیده عسل مجیدی به ایفای نقش پرداختند.»

■ تجسمی

«شیلا هیکس» یکی از بزرگترین هنرمندان حوزه هنر پارچه است که مدت‌ها به مطالعه روش‌ها و فرهنگ‌های باستانی پرداخته است. او برای ارتقای مهارتش در بافندگی، مجسمه‌سازی و چیدمان و چندین هنر دیگر به قاره‌های مختلف سفر کرده است. به گزارش ایسنا، «شیلا هیکس» در دوران فعالیت هنری‌اش، مرزهای هنر پارچه را بارها به چالش کشیده است. او مجسمه‌های بزرگ و کوچک، پرده‌های نگارین و آثار هنری چیدمانی خلق کرده و در عین حال با معماری و طراحی داخلی نیز تعامل داشته است. مهارت او در استفاده از رنگ، نقش پررنگی در خلق آثار هنری او داشته است. آثار هنری «هیکس» به نحوی دعوتنامه‌ای برای لمس الیاف، حس کردن تفاوت بافت‌ها و توجه به قدرت طیف رنگ‌ها است.

نمایشگاه گروهی عکاسی «رد پای پاییز ۲» به همت جمعی از عکاسان، جمعه ۱۸ آذر ماه، در نگارخانه فرهنگسرای سرو افتتاح شد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی فرهنگسرای سرو، نمایشگاه گروهی عکاسی «رد پای پاییز ۲» با موضوع طبیعت پاییز ایران، به سرپرستی وحید خیاطیان و امور اجرایی لادن فولادوند و با همکاری جشنواره سالانه قاب عکس تا پنجشنبه ۲۴ آذرماه در نگارخانه سرو دایر است. هدف اصلی این نمایشگاه به تصویر کشاندن طبیعت پاییز، مکان‌های پاییز و منظره پاییز ایران با حضور ۲۷ عکاس و شامل ۴۳ اثر است.نمایشگاه گروهی عکاسی «رد پای پاییز ۲» از ۱۹ تا ۲۴ آذر۱۴۰۱، از ساعت ۱۴ تا ۱۷ در نگارخانه فرهنگسرا واقع در خیابان ولی عصر(عج)، ضلع شمالی پارک ساعی، کوچه ساعی دوم میزبان علاقه‌مندان خواهد بود.

عکس نوشت

مجموعه تلویزیونی زندگی «سنجرخان» که روایت مجاهدت‌های این شخصیت مؤثر تاریخی در مقابله با استعمار رضاخانی است از رسانه ملی پخش خواهد شد. تصویری که می‌بینید نمایی از این سریال به تهیه‌کنندگی حسین جلالی و کارگردانی محمدحسین لطیفی است که در ۲۵ قسمت تولید شده و این روزها مراحل پس‌تولید و آماده‌سازی را پشت‌سر می‌گذارد./ایسنا